

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA NOTRANJE ZADEVE
DIREKTORAT ZA JAVNI SEKTOR

Tržaška cesta 21, 1000 Ljubljana

T: 01 478 16 50
F: 01 478 16 99
E: gp.mnz@gov.si
www.mnz.gov.si

Številka: 100-54/2014/2
Datum: 15.1.2014

Zadeva: Solidarnostna pomoč

Na Ministrstvo za notranje zadeve, na Direktorat za javni sektor smo prejeli vaš e-dopis z vprašanjem, ki se nanaša na solidarnostno pomoč. Kot navajate v e-dopisu, je bila javni uslužbenki v vaši občini leta 2009 z odločbo Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije priznana invalidnost III. kategorije, vendar ji takrat niste izplačali solidarnostne pomoči. Zaposlena je dne 22.11.2013 podala vlogo za izplačilo solidarnostne pomoči z zamudnimi obrestmi, ki bi jo morala prejeti ob nastopu III. kategorije invalidnosti v letu 2009. Zanima vas, ali bi ji kot delodajalec morali izplačati solidarnostno pomoč na podlagi zakona, ali bi morala javna uslužbenka v letu 2009 vložiti zahtevo za izplačilo solidarnostne pomoči.

Uvodoma pojasnjujemo, da Ministrstvo za notranje ni pristojno za reševanje konkretnih primerov, prav tako ni pristojno za razlago določb kolektivnih pogodb in pripadajočih aneksov. Ministrstvo lahko v okviru svojih pristojnosti posreduje le pojasnila in mnenja, ki so lahko v pomoč strokovni službi in predstojniku, ki odloča o pravicah javnih uslužbencev na podlagi zakona, podzakonskega predpisa in kolektivne pogodbe.

Pred 1.6.2012, pred sprejetjem Zakona za uravnoteženje javnih financ (ZUJF) in aneksov h kolektivnim pogodbam dejavnosti in poklicev, je bila solidarnostna pomoč urejena v 4. točki 40. člena Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti (KPND), ki je med drugim določala, da delavcu tudi v primeru težje invalidnosti pripada solidarnostna pomoč v višini povprečne mesečne čiste plače v gospodarstvu RS za pretekle tri mesece.

V Navodilu o dodelitvi solidarnostne pomoči takratnega Urada za organizacijo in razvoj uprave številka 014-00-239/2003-4 z dne 27.11.2003 je bil pojasnjen pojem težje invalidnosti, pri čemer se za le-to šteje invalidnost II. ali III. kategorije, ugotovljeno v skladu s predpisi o pokojninskem in invalidskem zavarovanju. Težja invalidnost je ugotovljena invalidnost (z izvidom invalidske komisije) II. in III. kategorije oziroma priznana najmanj 30% telesno okvaro v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni ter najmanj 50% telesno okvaro v primeru bolezni ali poškodbe izven dela.

V primeru težje invalidnosti pripada delavcu solidarnostna pomoč samo enkrat in to ob priznanju težje invalidnosti (Razlaga KPND, Uradni list RS, št. 19/2002).

Glede izpolnitve obveznosti do izplačila solidarnostne pomoči, glede katere je primer nastal v letu 2009, pojasnjujemo:

Delodajalec je dolžan izplačati delavcu solidarnostno pomoč v primerih, oziroma ob izpolnitvi pogojev, ki so bili določeni v 4. točki 40. člena KPND. Ta obveznost obstaja tudi v primeru, če delavec ne vloži posebnega pisnega zahtevka za izplačilo pomoči. Ker pa datum zapadlosti oziroma rok za izpolnitev obveznosti do izplačila solidarnostne pomoči v KPND in v razlagah KPND ni bil določen, je potrebno upoštevati splošni zastaralni rok za terjatve, kot ga določa Obligacijski zakonik (Uradni list RS, št. 83/2001) v 346. členu – to je pet let. Prav tako je isti zastaralni rok določen v 202. členu Zakona o delovnih razmerjih (ZDR - Uradni list RS, št. 21/2013). 299. člen Obligacijskega zakonika določa, da v kolikor rok za izpolnitev obveznosti ni določen, pride dolžnik - delodajalec v zamudo, ko upnik ustno ali pisno, z izvensodnim opominom ali z začetkom takšnega postopka, katerega namen je doseči izpolnitev obveznosti, zahteva od njega, naj izpolni svojo obveznost. To pomeni, da delodajalec pride v zamudo šele takrat, ko javni uslužbenec zahteva izpolnitev obveznosti, oziroma vloži zahtevek za izplačilo solidarnostne pomoči.

Glede na navedeno menimo, da mora delodajalec javni uslužbenki, ki ima na podlagi izvida invalidske komisije priznano III. kategorijo invalidnosti iz leta 2009, in ki solidarnostne pomoči še ni prejela, v skladu z določbami Obligacijskega zakonika in Zakona o delovnih razmerjih, ki oba določata splošni petletni zastaralni rok za terjatve, izplačati znesek solidarnostne pomoči za leto 2009, ker je to obveznost delodajalca tudi v primeru, če delavec ni vložil posebnega pisnega zahtevka. Glede zamudnih obresti pa delodajalec pride v zamudo šele takrat, ko javni uslužbenec zahteva izpolnitev obveznosti, oziroma vloži zahtevek za izplačilo solidarnostne pomoči.

S spoštovanjem,

Mojca Ramšak Pešec
generalna direktorica

Poslano:
- naslovu